

Ավետիք Իսահակյան

Վահե Գոյումճյանին, 1925թ. , ապրիլի 1, Վենետիկ

Սիրելի՛ Վահե.

Հայրիկիդ հետ 1900-1901 թվերին ուսանող էինք Յուրիխում: Ուզեցինք մի օր
ձմերուկ գնել, սակայն ձմերուկի գերմաներեն անունը չէինք հիշում: Մտածելով
գնում էինք, Հակոբ Ադասերն էլ էր մեզ հետ, երբ հայրիկդ, որ միշտ սրամիտ էր և
կատակող, դարձավ մեզ, ասելով.

- Հիշեցի ձմերուկի անունը:

- Ինչպե՞ս է, - հարցրեցինք մենք:

- Das ձմերուկ, - հանգստությամբ պատասխանեց հայրիկդ:

Մեր գվարթ ծիծաղին այլևս վերջ չկար:

Ա՜խ, երիտասարդության անգին օրեր...

Ա՜խ, իմ երիտասարդության սիրելի ընկերներ, հավերժ ողբալի Միսա՛կ և
Ադասե՛ր:

Ավ. Իսահակյան